

1 α) Τι θα μπορούσε να θεωρήσει κάποιος ιδανική ζωή; Για τον κάθε άνθρωπο η ιδανική ζωή φαντάζει διαφορετική, ανάλογα με τα γεγονότα και τις εμπειρίες που έχει βιώσει. Όλα είναι μέρος της ζωής μας και όλα συμβαίνουν για κάποιον λόγο και ποτέ κανένας δεν θα μπορέσει να αποφύγει τα δυσάρεστα γεγονότα από τη ζωή του. Η ζωή μας είναι ο καθημερινός αγώνας που διανύουμε και σε έναν αγώνα δεν είναι ποτέ τα πάντα εύκολα. Έτσι και στη ζωή μας θα υπάρξουν άσχημες και ευχάριστες στιγμές, στιγμές που θα μας κάνουν να νιώσουμε τον πόνο αλλά και στιγμές που θα σφύζουμε από χαρά και ευτυχία. Δεν μπορεί κανένας άνθρωπος να επιλέξει αν θα πληγωθεί ή όχι, όμως, ο κάθε άνθρωπος μπορεί να βάζει στόχους, να ονειρεύεται, να τα καταφέρνει και να τα υλοποιεί ή να μην τα καταφέρνει και να ξαναπροσπαθεί. Με ελεύθερη βούληση μπορεί να κάνει σωστές επιλογές, να σκέφτεται και να πράττει. Μέσα από τον αυθορμητισμό του δείχνει τα πραγματικά του συναισθήματα χωρίς να χρειάζεται να φοβάται, όπως στην αγάπη και στον έρωτα ή στις συναισθηματικές ανατροπές, στη θλίψη και στην αιφνίδια απογοήτευση.

Για αυτόν τον λόγο πιστεύω πως δεν υπάρχουν άσχημες και όμορφες στιγμές της ζωής μας ή καλές και κακές. Οι στιγμές στη ζωή μας δεν θα έπρεπε να διαχωρίζονται έτσι, αλλά με βάση τις εμπειρίες από τις οποίες άλλες φορές μαθαίνουμε τον πόνο και άλλες βιώνουμε τη χαρά. Αυτός είναι για εμένα και ο ιδανικός κόσμος, γιατί αν όλα αυτά κρύβονταν ή εξαφανίζονταν κάπου θα ζούσαμε σ' έναν ψεύτικο κόσμο, όπου θα χάναμε το νόημα της ζωής και την αξία της σωστής ή λανθασμένης κρίσης, η οποία οδηγεί στην ευτυχία του ανθρώπου ή στο δύσκολο μονοπάτι από το οποίο το άτομο παίρνει το «μάθημα» του και μαθαίνει από τα λάθη του αντίστοιχα.

β) Αν είχα τη δύναμη στα χέρια μου να αλλάξω αυτόν τον κόσμο δεν θα τον έκανα να διαφέρει και πολύ. Ο λόγος είναι πολύ απλός. Πιστεύω πως όλοι οι άνθρωποι θα πρέπει να περάσουν από δοκιμασίες στη ζωή τους, γιατί έτσι καταλαβαίνουν την ψυχική τους δύναμη. Το μόνο, όμως, που θα άλλαζα θα ήταν την εχθρότητα, το μίσος, την αλαζονεία, τη φθορά του σημερινού κόσμου. Θα σταματούσα όλους αυτούς τους αιματηρούς πολέμους, εξαιτίας των οποίων χάνονται άδικα χιλιάδες ζωές. Τέλος, ίσως στον κόσμο μου θα ήθελα να προσθέσω λίγη περισσότερη αγάπη,

έτσι ώστε να μην χρειαστεί ποτέ κανείς να αισθανθεί τη μοναξιά ή την απόρριψη.

2. α) Αν ήμουν στη θέση του Δωρητή θα περνούσα πρώτα κάποιες από τις όμορφες εμπειρίες στον άνθρωπο αυτόν. Στη συνέχεια σιγά σιγά θα ξεκινούσα να του περνάω δύσκολες και δυσάρεστες εμπειρίες, έτσι ώστε να τον προετοιμάσω να δει κάτι που δεν είχε ξαναδεί ποτέ, κάτι που θα του άλλαζε ολόκληρη την πραγματικότητα και θα του προκαλούσε απογοήτευση και δυσαρέσκεια. Τέλος, θα του περνούσα εμπειρίες με εικόνες θάρρους, τόλμης και πίστης, έτσι ώστε να έχει τη δύναμη και το κουράγιο να συνεχίσει και να καταφέρει να αντεπεξέλθει σε οποιαδήποτε νέα δοκιμασία θα έρθει στην ζωή του.

β) Οι αναμνήσεις στη ζωή μου αλλά και στη ζωή κάθε ανθρώπου ξεχωριστά είναι ιδιαίτερα πολύτιμες. Μέσα από τις αναμνήσεις ο άνθρωπος διατηρεί στη μνήμη του και στη ζωή του στοιχεία από τους προγόνους του, στοιχεία που θέλει να θυμάται και να μην εξαλειφθούν στο πέρασμα του χρόνου. Ακόμα και αν αυτές οι αναμνήσεις είναι δυσάρεστες, είναι εξίσου σημαντικές και ίσως πολυτιμότερες, γιατί μέσα από αυτές ο κάθε άνθρωπος που τις βίωσε έμαθε να ξεπερνάει τον εαυτό του, να συνεχίζει, να μην τα παρατάει και στο τέλος που θα είναι και πάλι όλα καλά και όλα θα έχουν τελειώσει, θα έχει μάθει να υπερασπίζεται τον εαυτό του και να στέκεται στα πόδια του, για να αντιμετωπίσει οποιαδήποτε άλλη νέα δυσκολία του εμφανιστεί.

3. α) Η ρύθμιση της ζωής του κάθε ανθρώπου από κάποιον άλλον σημαίνει πως ο άνθρωπος αυτός σταματάει πλέον να έχει ελευθερίες, όνειρα και ελεύθερη βούληση, ώστε να κάνει ο ίδιος τις επιλογές που θεωρεί κατάλληλες για εκείνον. Δεν θα έπρεπε η ζωή κανενός να ελέγχεται από κανέναν άλλον εκτός από αυτόν που τη ζει, γιατί αλλιώς θα είναι σαν να ζει μια άλλη ζωή και όχι τη δική του, στην οποία θα ζει παγιδευμένος και κλεισμένος, χωρίς να μπορεί να την αποφύγει ή χωρίς να μπορεί να ξεφύγει και να δραπετεύσει από αυτήν. Θα είναι, λοιπόν, σαν να είναι ελεύθερος-φυλακισμένος, αφού όλα θα επιλέγονται γι' αυτόν και θα ελέγχεται η κάθε του κίνηση. Έτσι, αναγκάζεται να ζει μέσα σε έναν κόσμο που δημιούργησαν άλλοι για αυτόν και τον εξανάγκασαν να τους ακολουθήσει, χωρίς να έχει το δικαίωμα ελεύθερης έκφρασης.

β) Όταν στον Τζόνας μεταβιβάστηκαν οι αναμνήσεις της ελευθερίας χωρίς να τον κατευθύνει κάποιος άλλος, χωρίς να τον αναγκάζουν να μην νιώθει, αφήνοντας τον εαυτό του να ζει και να πράττει ανάλογα με τη θέληση και τη σκέψη σου, τότε για πρώτη φορά ένιωσε πραγματικά ελεύθερος, κατάλαβε τι θα πει χαρά και ένιωσε περήφανος για τον εαυτό του, πίστεψε στον ίδιο και ένιωσε ξεχωριστός και ιδιαίτερος. Αυτό το απόσπασμα πλημμυρίζει τον κάθε αναγνώστη με ελπίδα, χαρά και αισιοδοξία. Δημιουργεί στον καθένα την αίσθηση της ελευθερίας και τον κάνει να κατανοήσει την αξία της.

γ) Μια ισοπέδωση της σημερινής ζωής και αντικατάστασή της από την ομοιομορφία όλων των ανθρώπων θα ήταν καταστροφική για τον κόσμο μας. Αν η σημερινή εποχή αλλάξει – που ήδη έχει αρχίσει να αλλάζει – και γίνει όμοια για όλους τους ανθρώπους, θα καταλήξει να είναι βαρετή και χωρίς νόημα. Ο κάθε άνθρωπος ατομικά, αλλά και όλοι μαζί σαν μια ομάδα, θα μπορέσουμε να καταφέρουμε να αντισταθούμε σε αυτό το πρόβλημα που απειλεί την εποχή μας, όταν σταματήσουμε να φοβόμαστε την κρίση των άλλων και αρχίσουμε να κάνουμε πράγματα που ευχαριστούν εμάς και όχι τους άλλους για να είμαστε αποδεκτοί και όταν σταματήσουμε να φοβόμαστε το ξένο και το διαφορετικό. Ειδικότερα οι νέοι άνθρωποι οι οποίοι επηρεάζονται εύκολα, θα πρέπει να είναι ιδιαίτερα προσεκτικοί και με το φαινόμενο της μαζοποίησης, αλλά και με την αλλοίωση της προσωπικότητάς τους.